

KDN 0576/84

பக்தி

ஆசிரியர்: சரவணபவன்

60

சிரந்தனை விருந்து

- பற்றின்வை ஒன்றே மனச்சாந்தியை அளிப்பது. நல்லோருடைய சேர்க்கை [ஸ்த்ஸங்கம்] அந்த நோக்கத்தையும் அப்பழக்கத்தையும் வளர்க்கும்.
- நல்லோருடைய சேர்க்கையும், புனிதத் தலங்களுக்கு யாதிரை செய்வதும் புண்ணிய புருஷர்களை வழிபடுவதும் நற்பழக்கத்தை உண்டாக்கும்.
- உண்மையில் துன்பப்படுவதே கடவுளின் கருணையைப் பெறத்தகுதியை உண்டாக்கிவிடுகின்றது.
- அலைப்போலத் துன்பங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரும் போது கரை சமீபித்துவிட்டது என உணர்ந்து மகிழ்வுகள்; துன்பங்களைத் தைரியத்துடன் சகித்துக் கொள்ளுங்கள்.
- புறத்தேயுள்ள வேறு எவர்மேலாவது பழியைப் போட்டு விட்டுப் பயந்த கோழைகளைப் போல் கடவுளிடம் நம்பிக்கை இழந்துவிடாதீர்கள். கடவுளிடம் வெறுப்புக் காட்டாதீர்கள்.
- வந்தது வரட்டும் என்று தைரியமாக இருக்க வேண்டும் ஆசைகளைப் பெருக்கி அவதிப்படக்கூடாது.
- உடலில் வெப்பம் ஏறினால் கம்பளியை உதறி எறிகிறீர்கள் அல்லவா? இறைவனிடத்தில் 'பக்தி' என்னும் வெப்பம் அதிகரித்தால் ஆசையென்னும் உங்கள் அங்கியை அவிழ்த்து எறியலாம்.
- வேதத்துக்கு ஆதியில்லை; அந்தமும் இல்லை. தியானத்தில் ஆழ்ந்த சத்புருஷர்களின் மனத்தினுள் தோன்றிய தெய்வீகத் தத்துவங்களும், தோத்திரங்களும் கர்மங்களும் தான் வேதம்.

வருந்துவதைத் தவிர.....

சமய நெறி! நம்மை உய்விக்கும் நெறி! சமய நெறியைப் பரப்பும் நோக்கில் தொடங்கப் பெற்றதே பக்தி.

பணக்காரர்கள் தொடங்கி நடத்த வேண்டிய இதழ் பக்தி. ஆர்வத்தையும், உணர்வையும் மூலதனமாக வைத்துத் தொடங்கினோம் பக்தியை. அது ஆபத்தென்பது தெரீ கிறதது.

ஆர்வமுள்ளோர், சமய உணர்வுள்ளோர் பக்தி இதழை வாங்கி விற்றும் பணத்தை முறையாக அனுப்பி மேலும் மேலும் ஆதரவு திரட்டிக் தருகின்றனர். ஆனால்,

சமய தொண்டர்கள், சமய ஆர்வலர்கள் என்பர்கள் சிலர் ‘பக்தி’ இதழைப் பெற்ற பிறகு மூச்சு விடுவதில்லை; அது மட்டுமல்ல கடிதம் எழுதினால் பதில் எழுதுவதில்லை. அறுபது எழுபது என்று தரவேண்டியதிருக்கிறது. எப்படி இருக்கிறது சமய வளர்ப்பு?

‘பக்தி’ இதழ் அவர்களுக்கு ஒரு வரும்படியை அளிக்கிறதாக எண்ணம் போலும்! இந்தச் சமய அன்பர்கள் சமய இயக்கங்களில் உறுப்பினர்கள்; அடியார்கள்; தொண்டர்கள் போல நடப்பவர்கள். ஏன் இவர்களுக்கு இந்தப் போலித் தனம்? ஏமாற்று வேலை?

பல முறை கடிதம் எழுதியும் மூச்சுவிடாத அத்தகையவர்களை எண்ணி வருந்துவதை விடுத்து வேறு என்ன செய்ய இயலும்? பக்தியை நிறுத்திய பிறகு கூட அவர்கள் அது குறித்து எழுதுவதில்லை. சமயம் வரும் போது இவர்களின் தொண்டைப் ‘பக்தி’ விமர்சிக்கவே செய்யும். ‘செய்தக்க செய்யாமையானும் கிடும்’ இவர்களை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்யவே வேண்டும்.

—ஆசிரியர்

வினாவும்

விடையும்

இறைவன் ஒரே ஓர் உருவம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதா? எதற்குப் பல உருவங்களில் காட்சி தர வேண்டும்?

நம்முடைய மேல் அதிகாரி ஒரு விதமான உடையில் வந்தால் அது பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கிறது என்று நமக்குத் தோன்றும். அவர் வேறுவிதமான பாணியில் ஆடை அணிந்து வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நம்முடைய அலுவலர் நினைப்பார். இஃது எப்படியிருந்தாலும் மேலதிகாரி ஒருவரே. அதே போலச் சிலருக்கு இறைவன் சிறு குழந்தையாய் விலைகளைக் காட்டினால் அது அவனிடம் பிரேமையை உண்டாக்கும்.

திரிகுலத்தையும், கபாலத்தையும் ஏந்திய நிலையில் இறைவன் பரமசிவனாகக் காட்சியளிப்பதில் சிலர் தம்மைப் பறி கொடுப்பர். சிலர் சங்கையும் சக்கரத்தையும் ஏந்திய காராயணாக இறைவனைச் சித்தப்பர். வேறு சிலர் தேவியின் ரூபங்களான தூர்க்கை, லட்சுமி, சரஸ்வதி போன்ற மூர்த்திகளை ஆராதிப்பர். சிலரோ முருகனையும் கணபதியையும், ஐயப்பனையும் வணங்குவதில் விசேஷமரகச் சிரத்தை கொள்வார்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் அருளுவதற்காகத்தான் இறைவன் பல ரூபங்களைப் பெற்று அந்த அந்த உருவங்களைச் சிந்திப்பவர்களை உய்விக்கிறான்.

—சிருங்கேரி சங்கராசார்ய சுவாமிகள்

வாழ்க்கையில் நாத்திகர்களாக வாழ்ந்த பலர் வயதான பிறகு ஆத்திகர்களாக மாறி விடுகிறார்கள். எப்படி இந்த மாறுதல் ஏற்படுகிறது? அப்படி மாறுபவர்கள் மற்ற ஆத்திகர்களைக் காட்டிலும் தீவிர பக்தியுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்களே அது எப்படி?

ஏழு வயதப் பெண்ணுக்கு இருபத்தொரு வயதுள்ள ஆணை உறவு முறை விட்டுப் போகாதிருப்பதற்காகக் கலியாணம் செய்து வைத்தனர் அறியாக் குழந்தை கரும்பாக எண்ண வேண்டிய கணவனை வேம்பாய் எண்ணுகிறான். அவளுக்கு உண்மையான மனக்கசப்பு அல்ல அவள் அறியாப் பருவத்

தினன், கணவன் சிரித்துக்கொண்டே அவளை விட்டு வேலை பார்க்க டில்லிக்குப் போய்விட்டான்.

பத்தாண்டுகள் கழிந்தன. இப்போது சிறுபிரயாசிந்தவ றுக்குப் பதினேழு வயதாகிவிட்டது. பத்திரிகைகளில் கதைகளை யும் படங்களையும் பார்க்கிறாள். கணவன் என்றால் என்ன என்று அவளுக்குப் புரிந்துவிட்டது. "என் கணவர் எங்கே அம்மா? என்று கேட்கிறாள். டில்லியில் இருப்பதாக அம்மா பதில் சொல்கிறாள். அவனுடைய போட்டோவைப் பார்த்து, "ஏம்மா இவர் தாம் என் கணவரா அம்மா?" என்று கேட்கி றாள் அவள். "அவர் தாம் அம்மா விரைவிலே உன்னைக் காண வருவார்." என்று சமாதானம் சொல்லுகிறாள் தாய்.

டில்லியிலிருந்து அவள் கணவன் வருகிறாள். அந்தப் பெண் இப்போது அவரைப் பார்க்க நாணப்படுகிறாள். அம்மா காப்பி கொடுத்தனுப்பத் தலையைக் குனிந்தபடியே கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறாள். கணவன் அவளுடைய முகத்தை நிமிர்த்த அவரை இப்போது கற்கண்டு மலையாகப் பார்க்கிறாள்.

அவளுக்குப் பக்குவம் வராதபோது வேம்பாகத்தான் இருந்தது இப்போது கற்கண்டாக இனிக்கிறது. அவன் ஒரு வன்தான் ஒரே பொருள்தான். இவள் பக்குவம் அடையாத போது ஏழு வயதிலே கணவன் வேம்பாக இருந்தான். பருவம் வந்து பக்குவம் அடைந்ததும் கரும்பாக மாறிவிட்டான்.

ஆண்டவன் ஒருவன்தான். ஆன்மாவுக்குப் பக்குவம் வராத போது கடவுள் இனிப்பதில்லை பக்குவம் வந்துவிட்டதும் அஃது இனிக்கிறது. அந்த இனிப்பு வந்துவிட்டதும் மற்ற உலக இனிப்பெல்லாம். கசந்து போகிறது.

—கிருபானந்த வாரியார்

கவுணியர் கோன்

திருஞான சம்பந்தர் கவுணியர் கோன் எனப் படுகின்றார். அவர் பிராம்மண குலத்தவராவார்.

அந்தணர்களின் கோத்திரங்கள் பல. அதில் ஒன்று கவுண்டிய கோத்திரம். அந்தக் கோத்திரத்தில் கோன்றியவர்களைக் கவுண்டியர் என்று அழைப்பது வழக்கம் அதுவே கவுணியர் என மாறியது. திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் அந்தக் கோத்திரத்தில் பிறந்தவ ரானபடியால் அந்தப் பெயர் பெற்றார்.

புகலி என்னும் கோழியிலே பிறந்தவராதலால் புகலியர் கோன் எனப்பட்டார்.

'பூழியர் கோன் வெப்பு ஒழித்த புகலியர் கோன் கழல் போற்றி' என்று நால்வர் துதியில் முதலாவதாக வருகிறது.

திருமந்திரம் தொகுவிர்

‘மந்திரம்’

30. பொருள் :

இறைவனை ஒரு பச்சிலை இட்டு வழி படல் எல்லாராலும் செய்யக்கூடியதாகும். பசுவுக்கு ஒரு வாய் உணவு கொடுத்தல் எவராலும் முடியக்கூடியதாகும். ஒரு கைப் பிடி உணவை ஏழைகளுக்கு இட்டு உண்ணுதல் யாவர்க்கும் இயலும் செயல் ஆகும் பிறரிடம், இனிய மொழிகளைப் பேசுதல் யாவர்க்கும் செய்யக்கூடிய செயலாகும்.

பாடல்:

யாவர்க்கும் ஆம்இறை வர்க்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கும் ஆர்பசு வுக்கொரு வாய் உறை
யாவர்க்கும் ஆர்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கும் ஆம்பிறர்க் கின்னுரை தானே

சொற்பொருள்

வாய் உறை — உணவு (பச்சைப்புல்)
இன்னுரை — இனிய பேச்சு
ஆம் — ஆகக்கூடியது.

விளக்கம்:

இறைவனை வணங்கி மகிழ்விக்க ஒரு பச்சிலை போதும். இனிமையாகப் பேசுவது முடியாத காரியம் அல்ல. அறம் என்பது பணத்தைத் தருமம் செய்வதல்ல. இனிய பேச்சும், பிறருக்கு உதவுதலும், விருந்துபசரித்து வாழ்தலும் ஆகும்.

கடவுளும் தமிழரும்

“இளங்கவிஞன்”

1. வானாய் மண்ணாய் நீராய் ஒளியாய்
வளியாய் உள்ளவன் கடவுள்
ஊனாய் உயிராய் உயிரினை இயக்கும்
ஒருபொரு ளானவன் கடவுள்
2. கடந்தெய் பொருளையும் நிற்பவன் அவனைக்
கடவுள் என்றனர் தமிழர்
இடம்பல எல்லாம் நிறைந்தத னாலே
இறைவன் என்றனர் தமிழர்
3. முந்தையர் மூத்தோர் மெய்யுணர் வற்றோர்
மொழிந்தனர் கடவுள் ஒன்றே!
பிற்கையர் இளையோர் பகுத்தறி வற்றோர்
புகன்றனர் ‘இல்லை’ என்றே!
4. மயக்குப் பேச்சினில் மதிதனை இழந்து
மயங்கும் மாந்தரே வாரீர்!
இயக்கம் தமிழரின் இயக்கம் உண்டென
இதையுணர்ந் தேயினிச் சேரீர்
5. காதால் கேட்டும் கண்ணற் பார்த்தும்
கற்பனை பண்ணியும் அவனைப்
போதம் பெறுதல் இல்லவே இல்லை
புந்தியில் உணரணும் சிவனை
6. இல்லையென் பார்க்குக் கடவுள் இல்லை
என்றும் எங்குமே இல்லை
தொல்லைகள் தோற்புகள் கவலைகள் சூழ்ந்திடச்
சொல்லுவார் கடவுள்போர் இல்லை!

திருமுறை வளக்கம்

சி.வேலுசுவாமி

திருச்சிற்றம்பலம்

7. விரும்பி நின்மலர்ப் பாத மேநினைந்
 தேன்வினைகளும் விண்டனன்
 நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற
 நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக்
 குரும்பை மென்முலைக் கோதை மார்குடைந்
 தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி
 வீரூம்பனே உனை நான்மறக்கினும்
 சொல்லும் நரநமச்சிவாயவே.

உன்னுடைய மலர் போன்ற பாதத்தை நான் விரும்பித்
 தியானம் செய்தேன். அதனால் என் வினைகள் எல்லாம் நீங்கின.
 நெருக்கமாய் வளமிருந்த சோலைகள் சூழ்ந்து அழகு பெற
 நின்ற காவிரியாற்றின் கரையிலே தென்னங்குரும்பையைப்
 போன்று மென்மையான தனங்களைக் கொண்ட பெண்கள்
 குடைந்து நீராடுகின்ற திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியில் எழுந்
 தருளியுள்ள யாவராலும் விரும்பப்படுகின்ற பெருமானே!
 நான் உன்னை மறந்தாலும் என் நாவானது நமச்சிவாய என்
 னும் மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கும்.

8. செம்பொன் நேர்சடை யாய்தி ரிபுரம்
 தியே முச்சில கோலியை
 வம்பு லாங்குழ லாளைப் பாதம்
 அமர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக்

கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயில்

ஆடு பாண்டிக் கொடுமுடி

நம்ப னேனை நான்ம றக்கினும்

சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே

சிவந்த ஒளியுள்ள பொன் போன்ற சடையுடையவனே! மூப்புரங்கனும் தீப் பற்றி எரியும்படியாக வில்லை வளைத்தவனே மணம் வீசுகின்ற குழலைக் கொண்ட உமாநீதவியை இடப் பாகத்தில் அமர்த்திக் கொண்டு காவிரியிற் கரையில் மரங்களில் குயில் கூவவும், மயில்கள் ஆடவுமாக உள்ள கிருப்பாண்டிக் கொடுமுடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே! நான் உன்னை மறந்தாலும் என்னுடைய நாவானது நமச்சிவாய என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கும்.

கோயிலில்

கோயிலில் பூசை நடைபெறும் போது அனைவரும் கோயிலின் மகாமண்டபத்துக்குள்ளே வந்து ஆண்கள் சுவாமிக்கு வலப்புறமும் பெண்கள் இடப்புறமும் பக்கவாட்டில் நின்று தரிசனம் செய்யவேண்டும். சுவாமிக்கு நேர் எதிரே நின்று மற்றவர்களை மறைக்கக்கூடாது. பிராகாரத்தில் நின்று கொண்டிருப்பதும், பேசிக்கொண்டிருப்பதும் கூடாது.

விழித்தெழுக!

விழித்தெழுக! கருத்தில்லாமல் இருக்க வேண்டாம். தர்ம ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடி. தர்ம வழியில் நடப்பவனுக்கு இகத்திலும் சுகம், பரத்திலும் சுகம்.

பாவத்தை நல்வினையால் மறைக்கும் ஒருவன், மேகத்திலிருந்து விடுபட்ட சந்திரனைப் போல், இந்த உலகை ஒளி பெறச் செய்கிறான்.

—பகவான் புத்தர்

வெகு காலம் யாத்திரையில் கழித்துவிட்டு ஊர் திரும்பிய ஒருவன் என்ன செய்கிறான்? ஊரில் பெரிய மாறுதலைக் காண்கிறான். அக்கம் பக்கத்து வீடுகளையெல்லாம் கவனித்து அடையாளம் கண்டு அறிந்த பிறகே தன் வீட்டை அடைகிறான். இதேபோல் உன் இதயக் கோயிலை அடையப் பல வெளி உலகங்களைத் தாண்டித் திரிய வேண்டியிருக்கிறது. —பாகூர்

புயல்காற்று அடிக்கும்போது, அரசமரம் இது. ஆலமரம் இது என்று அறிய முடியாது. இதுமாதிரிதான் உண்மை ஞானம் என்னும் பெருங் காற்று அடிக்கும்போது, ஜாதி வித்தி யாசத்தைக் காண முடியாது. —ராமகிருஷ்ணர்

திருநீறு பூசுவதன் காரணம்

[சி. வே.]

சைவர்களின் முக்கிய சின்னம் திருநீறு. இது பசுவின் சாணத்தை எரித்துப் பெறுவது அது பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களின் மலங்களை நீக்குதலைக் குறிக்கும்.

எப்பொருள் அழிந்தாலும் தான் அழியாத நிலை பெற்றிருக்கும் அடி நிலைப்பொருளை திருநீறு எல்லாம் அழியும் போதும் அழியாமல் இருக்கும் இறைவனை அது குறிக்கும்.

திருநீற்றை நெற்றியில் மூன்று கோடுகள் தோன்றப் பூசுவது ஏன்? இஃது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும் மலங்களையும் நீக்கும் குறிப்பைக் காட்டும்.

'மந்திரம் ஆவது நீறு'. 'வேதத்தில் உள்ளது நீறு' என்கிறார் திருஞான சம்பந்தர்—ஜாபா லோப நிடதம் என்கிற உபநிடதம் திருநீறு இல்லாத நெற்றியைக் கடு என்கிறது.

திருநீறு சிறந்த மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. நாவுக்கரசருக்கு ஏற்பட்ட சூலை நோயையும், சுண்ட பாண்டியனுக்கு ஏற்பட்ட வெப்பு நோயையும் தீர்த்தது திருநீறு.

திருநீறு பரப்பியவர்கள் சைவ சமய குரவர்களான நால்வரும் பிற நாயன்மார்களுமாவர்.

சொற்கோவும் தோணிபுரத்
தோன்றலும் சுந்தரனும்
சிற் கோல வாதலூர்
தேசிகனும் முற்கோலி
வந்திலரேல் நீறெங்கே

மாமறைநூல் தான் எங்கே?
எந்தைபிரான் ஐந்தெழுத்து எங்கே?

என்னும் பாடலில் திருநீற்றின் சிறப்பு பேசப்படுகின்றது.

மாணிக்கவாசகர் ஒரு பதிகத்தில்,

‘பிணியெல்லாம் வரினும் அஞ்சேன்
பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்

துணிநிலா அணியி னுன்றன்
தொழும்பரோ டமுந்தி அம்மால்.

திணிநிலம் பிளந்தும் காணார்
சேவடி பரவி வெண்ணீறு

அணிகிலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம!நாம் அஞ்ச மாறே”

என்று பாடுகிறார்.

எதைக் கண்டாலும் அஞ்சாத மணிவாசகப் பெருமான்
நீறில்லாத நெற்றியைக் கண்டால் அஞ்சவாராம்.

திருநீற்றைச் சாதாரண மக்கள் நெற்றியில் பரவலாகப் பூசு
தல் வேண்டும். ஒரு விரலால் தொட்டுப் பொட்டாக இடுதல்
கூடாது. அறியாதவர்கள் இப்படி இடுகின்றனர்.

வலக்கை மூன்று விரல்களால் தொட்டு அண்ணந்து
‘நமச்சிவாய’ என்றோ ‘சிவசிவ, என்றோ பரவலாகப் பூசுவது
தான் சரியான முறை. இதை மறக்கக்கூடாது.

உளுந்தின் தோல் வேறு; அதன் பருப்பு வேறு. இது
உடலும் ஆத்மாவும் வெவ்வேறாய் இருப்பதுபோலத்தான்.
இந்த வேறுபாட்டைக் குறித்து ஸ்தா சிந்தித்துவந்து உள்ளத்
தாய்மை பெற்றுவிட்ட மகானுக்கு எழுத்தறிவில்லாவிட்டா
லும் பூர்ண ஞானம் கைவந்துவிட்டது என்று கொள்ளலாம்.

—சமணம், (‘குமரி மலர்’)

சிறப்புக் கட்டுரை :

சைவ சித்தாந்தத்தில் வினை

புலவர் மணி. சித்தாந்த வித்தகர் முரு. பழ. இர.

(முன் மாதத் தொடர்ச்சி)

இறைவனிடத்தே நமக்கு வேண்டுவனவற்றை உருக்கக் தோடு ஒருமை மனத்துடன் கேட்பதும் ஒருமித்த முயற்சியே ஆகும். ஒருமித்த முயற்சிக்கு இறைவன் பயன் நல்குவன் என்னும் அடிப்படை நியதியை உளத்திற்கொண்டேதான் 'இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்' எனச் சுந்தரரும், 'வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்' எனத் திருநாவுக்கரசரும் அருளியிருக்கின்றனர். 'சிந்தையால் நினைவார் வினை தேயுமே' என வரும் தேவாரத்திற்குச் சஞ்சித, ஆகாமிய வினைகள் தேயும் என உரை எழுதுபவர்கள் உண்டு. பிராரத்தமாகிய ஊழ்வினையைச் சேர்த்தெழுதுவதற்குச் சைவ சித்தாந்திகள் அஞ்சமாலா? .

'ஒருவனார் அடியாரை ஊழ்வினை நலிய வொட்டா' எனச் சுந்தார் தெளிவாக ஊழ்வினை ஏன்றே குறிப்பிட்டிருக்கும் போது பிராரத்தத்தைச் சேர்த்து எழுத ஏன் அஞ்ச வேண்டும்? நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்' என்பது அடியார்க்கு இன்னும் கூடுதலாக ஆணவமல நெகிழ்ச்சி ஏற்படும்பெற்றுட்டு இறைவன் சிறிது காலம் தாழ்த்தி அருள் புரிவதைக் குறிக்குமே அன்றி அவர்கள் வேண்டுவனவற்றை நல்காமல் ஊழ்வினையால் நையவைப்பான் என்பதைக் குறிக்காது. அப்படிக் குறிக்குமானால், அதற்கு அடுத்து வருகின்ற தில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்' என்பதற்கு என்ன சொல்வது?

உலகியல் இன்பம் வேண்டுவார்க்கும் இறைவன் திருவருள் செய்வன் என்பதை நாவுக்கரசர்,

“ஈட்டும் மாநிதி சால இழக்கினும்
வீட்டும் காலன் விரைய அழைக்கினும்
காட்டின் மாநடம் ஆடுவான் காவெனில்
வாட்டம் தீர்க்கவும் வல்லாமாற் பேறரே'

என்று விளக்கமாகக் கூறியருளியிருக்கின்றார். இப்பாடல் ஊழ்வினையால் வரும் துன்பத்தினை நீக்குவது பற்றித்தானே பேசுகிறது. இப்பொழுது வேண்டினால், மறுமையில் அருளுவார்

எனச் சிலர் கூறுவர். பரிமேலழகர்கூட வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும் என்னும் குறளுக்கு, ஈண்டு என்பதில் மறுமையில் வேண்டியவற்றைப் பெறலாம்' என உரை எழுதியுள்ளார். இங்ஙனம் எழுதுவன யாவும் இறைவன் திருவருளுக்கு இழுக்கு என்பதை உணர்த்தவே நாவுக்கரசர்.

‘இம்மை அம்மைஎனஇரண்டும்இவை
மெய்மை தானறி யாது விளம்புவர்
மெய்மை யால்நினை வார்கள்தம் வல்வினை
வம்மின் தீர்ப்பர்கண் டர்வன்னி ழூரரே’

எனக் கூறிய ருளியிருக்கிறார். எனவே ஊழ்வினை நீக்கம் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளுள் ஒன்றென்பது தெளிவு.

அற வாழ்க்கையால் ஆணவமல நெகிழ்ச்சி உண்டாகும். எந்த அளவுக்கு நெகிழ்ச்சி உண்டாகிறதோ, அந்த அளவுக்கு ஊழ்வினையின் தாக்குதல் குறையும். நல்லொழுக்கம் நற்கிரந்தை பிறர்நலம் பேணல், உயிர்களிடத்தையு கொள்ளல், ஆகியவற்றால் நெகிழும் ஆணவமலம் இறை வழிபாட்டால் அதிகமான நெகிழ்ச்சிக்குள்ளாகும் ஆகவே உண்மையான உருக்கமிக்க இறை வழிபாடு ஊழ்வினையின் கடுமையைக் குறைத்துக்கொள்ளுதற்கும் ஒரு சில ஊழ்வினைப்பயனை முழுதும் வெல்லுதற்கும் தலைசிறந்த சாதனமாகும். இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். பிறழாத அறவாழ்க்கையாலும் தளராத இறைவழிபாட்டாலும் சிறுகச் சிறுகத்தான் நாம் அதனை வெல்ல வேண்டும்.

மனத்தால் எண்ணுவதும் வினையே. வாக்கால் சொல்வதும் வினையே. உடலால் செய்வதும் வினையே. அபுத்திபூர்வமாகச் செய்த தீர்வைப்பயன்கள். நாம் செய்யும் நல்வினைகளால் தாமே நீங்கிப்போகும். ஆனால் புத்திபூர்வமாகச் செய்த நல்வினை, தீர்வைப் பயன்கள் இரண்டையும் நாம் அனுபவித்தே ஆக வேண்டும். இருந்தாலும், நல்வினைக்குரிய பயனை விரும்பாமல் தீர்வை தீர்ப்பதற்கு உரிய கழுவாயாக அறநூலில் விதித்த முறைப்படி நல்வினையைச் செய்தால் அத்தீர்வை கழியும். இது சைவ சிந்தாந்த சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய சிவப்பிரகாசத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்ததாகும். இதற்கு வேறு விதமாக உரை செய்வோரும் உண்டு. எப்படி உரை கூறினாலும் வேதாகம விதியை மறுப்பதற்கில்லை. மதுரைச் சிவப்பிரகாசர், “தீர்வைக்குக் கழுவாய் செய்தால், அத்தீர்வையின் கௌரவம் கெட்டுத்தோஷம் நிற்கும்” என உரை கூறுகிறார்.

(தொடரும்)

சிவபுராணம் பொருள் விளக்கம் 'சரவணபவன்'

ஆராத இன்பம்

- தெவிட்டாத பெரிய இன்பத்தை
அருளும் மலை போற்றி!
- அருளுகின்ற மலைபோன்றவனுக்கு வணக்கம்!

சிவன் அவன் என்

- சிவபெருமானாகிய அவன் என்னுடைய
சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
- மனத்துக்குள் நிலையாக இருப்பதன் காரணமாக

அவன் அருளாலே

- அவனுடைய அருளினாலேயே
அவன் தான் வணங்கிச்
- அவனுடைய திருப்பாதங்களை வணங்கி

சிந்தை மகிழ்ச்

- மனம் மகிழும் படியாக
சிவபுராணம் தன்னை
- சிவனுடைய பழைய வரலாற்றைக்கூறும்
-சிவபுராணத்தை

20. முந்தை வினை முழுதும்

- பழைய வினைகள் முழுமையாக
ஓய் உரைப்பன் யான்
- ஒழிந்து போகும் பொருட்டு நான்
சொல்லுகின்றேன்.

புது நூல் விமர்சனம்

தமிழ் அர்ச்சனைகள்

“சரவணபவன்”

தமிழ் அர்ச்சனையின் அவசியம் குறித்து நம் நாட்டில் ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட இந்த உணர்வு இந்த ஆண்டு தைப் பொங்கல் அன்று பொங்கி வழிந்துள்ளது. ஆம், கோலாலும்பூர் ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் கோவில் தேவஸ்தானத்தார் ‘தமிழ் அர்ச்சனைகள்’ நூலை வெளியிட்டிருப்பதையே குறிப்பிடுகிறேன்.

தைப் பூசக்கன்று பத்துமீலையில் இந்தத் ‘தமிழ் அர்ச்சனைகள்’ நூல் பலருக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடும். கையடக்கமான இந்நூல் தமிழ் அர்ச்சனை நூல் இல்லையென்று சொல்வாரின குறையைப் போக்கிபுள்ளது. இதனை வெளியிட்டுள்ள அருள்மிகு மகா மாரியம்மன் தேவஸ்தானத்தை மனமாரப் பாராட்டுகிறோம்.

இந்த நூலை மலேசியாவிலுள்ள திருக்கோவில் நிருவாகிகள் பெற்றுத் தத்தம் கோயில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்விக்க முன் வர வேண்டும். எல்லாக் கோயில்களும் இதைச் செய்யத் தொடங்குவதன் மூலம், மக்கள் இதற்கு வரவேற்பளிக்கத் தடையிராது என்பது நமதெண்ணமும் விருப்பமும் வேண்டுகோளுமாகும்.

இந்நூலில் விநாயகர், முருகன், மாரியம்மன், நடராசர், திருமால் ஆகிய ஐந்து கடவுள்களுக்குரிய அர்ச்சனைகள் உள்ளன. 108 போற்றிகள் அகர வரிசையில் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதால், படிக்கப் படிக்க எளிதில் மனனமாகிவிடும். இதனை உருவாக்கித் தந்த மெய்யன்பர்களை வாழ்த்துகிறேன்; வணங்குகிறேன். அவர்கள் பெயர்கள் நூலில் குறிக்காமல் விட்டதிலிருந்து அவர்கள் எத்துணை அடக்கமானவர்கள் என்பதை உணர முடிகின்றது.

‘தமிழ் அர்ச்சனைகள்’ நூலை நான் பல தடவை படித்தேன். அப்பர் சுவாமிகளின் ‘போற்றி’ என முடியும் சந்தத்தில் அனைத்தும் அமைந்திருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். இது

வேறு விதமாக உள்ளது. சில இடங்களில் சந்தம் மாறும்படி அமைந்துள்ளது. சில சான்றுகள்:

‘ஓம் ஆயிர நாமத் தையா போற்றி
ஓம் ஆறா தாரம் ஆறாய் போற்றி
ஓம் மூலா தார முருகா போற்றி’

என்று வருவதை யொத்து.

‘ஓம் ஆனைதன் நாயகா போற்றி
ஓம் இடும்பா யுதனே போற்றி
ஓம் இருள்கெடுத் தாள்வாய் போற்றி’

என்ற வரிகள் அமையவில்லை.

இம்மாதிரிபான வேறுபாடுகள் எல்லாக் கடவுள் அர்ச்சனைகளிலும் இடையிடையேயுள்ளன. தொடர்ச்சியாய்ச் சொல்லும் போது தடங்கலை இஃது ஏற்படுத்தும் என்பது அடியேனின் கருத்து.

சில இடங்களில் அகர வரிசை இடையில் மாறியுள்ளது. இதனை அடுத்த பதிப்பில் திருத்தம் பெறச் செய்தால் நல்லது. ஒரு சான்று:

ஓம் வெண்ணெய் கவர்ந்தாய் போற்றி
ஓம் வானுற நிமிர்ந்தனை போற்றி
ஓம் வையகம் அளந்தனை போற்றி
ஓம் பான்மதி விடுத்தனை போற்றி
ஓம் சிறைகழல் நெடுமாலே போற்றி

சிறு குறைகளே இவை. அடியேன் மனத்திற பட்டதை இயம்பியுள்ளேன். குறை சொல்ல வேண்டும் என்பது நோக்கமன்று. மலேசியத் தமிழர்கள் அனைவரும் திருக்கோயில்களில் தமிழ் அர்ச்சனையை வளர்க்க மூன் வரவேண்டும் என்பதே என் தணியாத விருப்பம். அந்த விருப்பம். இந்த நூல் வழி திண்ணமாக நிறைவேறும் என்பது உறுதித் தக்க சமயத்தில் வெளிவர ஆவன் செய்த அருள்ரித மகா மாரியம்மன் கோவில் தேவஸ்தானத்துக்கு நம் வாழ்த்துக்கள்! வளர்க தமிழ் அர்ச்சனை!

8. இன்புறு நிலை

சித்திப்பதோர்

உள்ளத்தேறல்

மு. தம்பிப்பிள்ளை

திருவருள் காட்டக் கண்ட நான் தொடங்கி ஆருயிர் அன்பின் விளைவாக இன்புறத் தொடங்குகிறது. புணர்ந்த காலத்திலும் புணர்ந்த பின்னும் ஒபாது இன்புறுகிறது. புணர்ந்து பிரிந்தபோதும் இன்பமேயன்றித் துன்பமில்லை. தலைவன் பல காரணங்களின் நிமித்தம் தலைவியை விட்டுப் பிரிவதை நாம் இந்த நிலவுலகில் காண்கிறோம். பிரிந்த தலைவிகற்புடையவளாதவின புணர்ந்த காலத்தில் பெற்ற இன்பத்தை நினைந்து மகிழ்ந்து ஆற்றுப்பட்டிருக்கிறாள் அது போலவேதான் திருவடியைச் சார்ந்தோரும்.

“இன்பமே எந்நாளும்” என்கிறார் இன்புறு நிலையை அடைந்த அப்பர் சுவாமிகள் அவரைச் சேக்கிழார் “அன்புறு. பக்தி வடிவான வாகீசர்” என்றும். “சிவானந்த ஞான வடிவே” என்றும் பாடுகிறார். பேரன்பின் விளைவான பேரின் பத்தின் பல நிலைகளை வாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் குறித்துள்ளார். திருவம்மாணியில் ஆனந்தக் களிப்பும்; திருப்பொற்கண்ணத்

தில் ஆனந்தத்தால் மனம் ஒருமைப்படுதலும்; செந்திலாப பத்தில் சிவானந்தம் அளவுக்கு எட்டாததென்றும் வேறு, பதிகங்களில் வேறு நிலைகளுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் அவருடைய இன்ப அனுபவங்களேயாம். அவற்றை அவர் “அந்தமில்லா ஆனந்தம்.” “பற்றிய பேரானந்தம்” எனப் பாடுகிறார்.

தெள்ளத் தேறித் தெளிந்துதிர் திப்பதோர்

உள்ளத் தேறல் அமுத

ஒளிவெளி கள்ளத் தேன்கடி யேன் கவ லைக்கடல் வெள்ளத் தேனுக்கெவ் வாறு விளைந்ததே!

என்று அப்பர் சுவாமிகள் பாடும் போது இந்த இன்புறு நிலையை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். இந்த நிலை “சித்திப்பதோர் தோர் உள்ளந்தேறல் அமுதம்” என்றும், “வெளி ஒளி” என்றும், அஃது எவ்வாறு விளைந்ததென்று சொல்லொணாது என்றும் பாடுகிறார். மூன்றாம் தன்மை அவர் தம்மின் மிக மயங்கித் தோன்றாத இன்பம் அதுவென்

சொல் என்கிறார் உமாபதிசிவம் அந்த இன்பம் சொல்லி னால் சொல்லல் அரிது. அதை நுகர்வோர் தாமே உணருந் தன்மையதுமன்று என்கிறார் உரையாசிரியர் நிரம்பழகிவர். இதுவே முத்தி இன்பம். இது சிவ இன்பங்களில் இன் பம் இதுவே முத்தர்களுக்கு மண்ணுலகில் உயிர் கொடுப்பது.

ஆணவ வலி கெடுத்து, முன் செல்லுந்திருவருள் வழிகாட்ட தம்மை மறந்தவராய்ப் பின் செல்லும் ஆன்மகத்தி அடைந்தவர்கள் இந்த இன்புறு நிலையை அடைவர். திருவருளை அடைந்தால் மட்டும் இன்புறு நிலையை அடைதற்குப் போதிய தன்று பெண்கள் இருவர் கூடுதலால் இன்பம் விளையாது ஒருவனை ஒருத்தி அடைந்து அவனால் ஆளப் பெற்றால் மட்டுமே இன்பம் உண்டாகும். ஆகவே திருவருளின் துணைக் கொண்டு சிவத்தை அடைதலே இன்புறு நிலையாகும். இதை விளக்க எழுந்தது. வாசகப் பெருமான் பாடியருளிய திருக்கோவை.

ஆருயிரின் ஆணவ வலியைக் கெடச் செய்து, அஃது இறைவனின் திருவடியை அடைய வழிகாட்டியாய் நின்ற திரோதான சத்தியே இப்போது அருட்சத்தியாய் நின்ற. அதை சிவத்தோடு சேர்த்து வைக்கிறது. காணாமற் போன ஒரு பொருளைத் தேடியவன் அது கைவந்தடைந்தபோது எவ்வளவு ஆனந்தங்கொள்கிறானோ அதற்கு மேல் சிவானந்தம் பெற்ற ஆருயிர் ஆனந்தமடை

கிறது.

ஒருவனுக்கும் ஒருத்திக்கு மிடையில் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தால் இருவரும் இன்புறுகிறார்கள். ஆனால், இந்தத் தெய்விகப் புணர்ச்சியால் இறைவனுக்குப் புதிதாக இன்பம் தோன்றுவதில்லை. அவன் அநாதி இன்பவடிவினன். இந்த இன்பத்தைப் புதிதாக நுகர்வது செவ்விராய்ந்த ஆருயிர். இன்பத்துன்பமடைந்தவர்க்கே உரியது.

இந்த இன்புறு நிலையே சைவ சிந்தாந்திகளால் சுத்த அத்துவைதம் எனப்படுகிறது. இதை இரண்டறக் கலத்தல் என்பாரும் உளர். இதையே வேதங்கள் தத்துவமசி என்கின்றன. ஆருயிரும் இறைவனும் ஒரு பொருள் அல்லாமலும் இரு பொருள் அல்லாமலும் கலந்து நிற்பதே இந்த நிலை. இந்த நிலையில் சிவன் யார் சிவன் யார் என்று பிரித்துச் சொல்ல முடியாது இதுவே பரமுந்தி. இந்த முத்தி நிலையை அடைந்தவர்க்கு மேலும் பிறப்பு நிகழாது.

இவ்வாறு சமாதரி அடைந்தவர் தன்மை பேய் பிடித்தவர் தன்மைக்குச் சரி. பேய் பிடித்த ஒருவனின் அறிவு செயல் யாவும் பேயின் அறிவு செயல் போலாகின்றன. அதே போல் சிவானு பூதிமாண்கள் தம் அறிவும் தம் செயலும் கெட்டு சிவஞானமும் சிவத் தொழிலும் பெற்று நிற்பர். சிவத் தொழில் என்றபோது ஐந் தொழில் அல்லாத தொழில்களாம்.

இன்புறுநிலை ஆருயிருக்கு

வாண ஜொலிப்பு நிறைந்த அதி அழகான ஒரு பூ இருக்கலாம்; ஆனால் நறுமணத்தை அது பெற்றிராவிட்டால் என்ன பயன்? அது போன்றே, செயலில் காட்டாமல் வெறும் வாயளவில்மட்டும் மிக ரம்யமாகப் பேசும் ஒருவனுடைய சொற்கள் பயனற்றவை. ஒரு குடம் பாலில் உள்ள அம்சங்களை ஒரு டம்ளரில் உள்ள பாலிலும் காண்பதைப் போலும், உலக வித்தியாசங்களை நம்மைச் சுற்றியுள்ள சிற்றிடத்திலும் காண்கிறோம். இந்த வித்தியாசங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் என்ன? உழைப்புக்குரிய இடத்தைப் பணத்துக்கும், அன்புக்குரிய இடத்தை மோதலுக்கும் மனிதன் கொடுத்து விட்டதுதான்.

—விநோபா பாலே

உன இச்சைகளும் கொள்கைகளும் உன் உள்ளத்திலேயே இருக்கட்டும். அவற்றை வாய்விட்டுப் பேசினாலேயே அப்படிச் செய்வாயானால் உனக்குக் கஷ்டம் உண்டாகும்.

—ராமகிருஷ்ணர்

இப்பிறவியிலேயே ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையில் ஆருயிர் தன் நாமங் கெட்டுத் தன் சுட்டுணர்வும் சிற்றணர்வும் கெட்டுச் சிவஞானத்தைப் பெற்று, அதன் வழி நின்று பேரின்பத்தை நுகர்கிறது. அந்த நிலையில் ஆருயிருக்குச் சமய ஆசாரங்கள்தாம். பயனற்றவை. வாசகப் பெருமான் சிவஉபாதி நீங்கியவரின் நிலையைத் திருப்படையாட்சி என்ற பகுதியில் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். அப்பகுதி "கண்களிரண்டும் அவன் கழல் கண்டு கவிப்பன ஆகாதே" எனத் தொடங்கும். ஒருவன் ஒரு பொருளைக் காணும்போது மூன்று பொருள்கள் அச்செயலில் ஈடுபடுகின்றன—பொருளைக் காண்பவன் ஒருவன். காட்சிப் பொருள் ஒன்று. அதை அறியும் அறிவு ஒன்று. அவை வெவ்வேறு பொருள்களேயாயினும் முத்தியில் ஆருயிர் சிவத்தைக் காணும்போது காண்போனாகிய ஆருயிரும் சிவமே காட்சியும்

சிவமேயாதலால் சிவானுபவத்தில் இந்த மூன்று வேறுபாடுகளும் கிடையாது. இதுவே இன்புறு நிலை.

இந்த நிலை பேரன்பினால் விளைவது. அன்பே சிவமாதலால் பேரின்பம் அந்த அன்பாலேயே விளைகிறது. சிவபெருமானுடைய திருவருளாகிய திருவடியில் ஒருவனுக்குப் பேரன்பு உளதாயின், அவன் யான எனது என்ற செருக்கு நீங்கி, ஆணவ வலியுங் கெட்டுத் திருவடிக்கீழ் இன்புற்றிருப்பன். திருவருளாலன்றி அவன் யாதுஞ் செய்யாதவின் ஆகாமியம் அவனை அணுகாது. அவன் உலகப் பற்று இன்றி நிறைவால் பிராரத்தம் மாயாமலம் ஆகியவை அவனை நேரே தாக்கா. சரீரம், நீங்க அவையும் நீங்கும் ஆதலால், இந்த இன்புறு நிலையை அடைந்ததார் சிவபெருமானுடைய திருவடியில் பற்றுடையோராய் இம்மலங்கெட்ட மெய்யடியார்களாவர்.

நாயன்மார் அறுபத்து மூவர்

(சி. வேலுசுவாமி)

பன்னிரண்டாம் திருமுறையென்பது திருத்தொண்டர் புராணமாகும். இது பெரிய புராணம் எனவும் வழங்கப்படும். இதனை நமக்கு அருளியவர் சேக்கிழார் சுவாமிகள், நாயன்மார்கள் காலத்துக்குப் பிற்பட்டவர் இவர்.

பெரிய புராணத்துக்கு இரு நூல்கள் ஆதாரமாக அமைந்தன. ஒன்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டத்தொகை மற்றொன்று திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி. இதனையருளியவர் நம்பியாண்டார் நம்பி.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் இவ்விரு நூல்களின் துணைகொண்டும் தாமே பல இடங்களுக்குச் சென்று செவி வழிக் கதைகளைக் கேட்டும் கல் வெட்டுக்களைப் படித்தும் ஆராய்ந்தும் சேகரித்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு நாயன்மார் வரலாற்றை நாடறியத்தேசார். தில்லையில் இந்நூலைப் பாடுவதற்கு கூத்தப்பெருமானே உலகு என அடியெடுத்துக் கொடுத்தார் என்பது வரலாறு.

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன் என்று தொடங்கி மலர் சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவோம்' என அம்பலத்தாடுபவனை வணங்குகிறார் சுவாமிகள். 'தில்லை வாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' எனச் சுந்தரர் திருத்தொண்டத்தொகையைத் தொடங்கியுள்ளார். அதனையொட்டியே சேக்கிழார் சுவாமிகளும் முறையாக நாயன்மார்களை அறிமுகம் செய்கின்றார்.

நாயன்மார்கள் அறுபத்துமூவரும் தனியடியார் எனப்படுவர். இவர்களுள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் ஆகியாரின் வரலாறு மிக யிரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. கண்ணப்பர் சண்டேசுவரர் போன்ற சிலருடைய வரலாறு சுருக்கமாகவும் ஏனையோருடையவை, மிகச் சுருங்கிய முறையிலும் பாடப் பெற்றுள்ளன. பாடல்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு இதனை அறிய முடிகின்றது.

இந்த அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும் சிவனையே முழுமுதற் பொருளாக வணங்கியுள்ளனர். என்பதும் ஒவ்வோர் அடியாரும் வாழ்க்கையில் ஓர் இலட்சியத்தைக் கடைப்பிடித்து அதில் உள்ளவரும் தவறாமல் வாழ்ந்தார்கள் என்பதுமே.

பேருண்மைகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன இந்த இலட்சியமும் இறைவனாகிய சிவபிரானிடம் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத பேரன்பும் நம்பிக்கையுடைய அவர்கள் இறையருளைப் பெறவும் நற்பேறு பெறவும் அடிப்படையாக அமைந்தன. பெரிய புராணம் சைவக்காப்பியம் ஆகும். இதற்கு ஆராய்ச்சி நூல்கள் சிலவும் உள்ளன. பெரிய புராணத்தைச் செய்யுள் வடிவிலுள்ள கருத்தமைதியுடன் புலவர் அரசு உரைநடை நூலொன்று ஆக்கியுள்ளார் வேறு சிலரும் பெரிய புராணக் கதையை எளிய நடையில் எழுதியுள்ளனர்.

சைவ சமயத்தவருக்கு அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வரலாறு அவசியம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இந்த நாயன்மார்களுள் பல குலத்தவர் உள்ளனர். பல தொழில் செய்தோர் உள்ளனர். வேளாளர் பதினமூவரும் அந்தணர் பன்னிருவரும். முடியரசர் அறுவரும் குறுகில மன்னர் ஐவரும். வணிகர் ஐவரும் ஆதிசைவர் நால்வரும் மற்றும் பல இனத்தவரும் உள்ளனர் என்பது காணப்படுகிறது.

நாயன்மார்கள் வரலாற்றில் இறையன்பும் பக்தியுடைய தலை சிறந்து விளங்கக் காண்கின்றோம். நமக்கும் அத்தகைய அன்பும் பக்தியும் ஏற்பட அவர்கள் வரலாறு வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. பெரிய புராணம் பக்திச் சுவையும் தமிழ்ச்சுவையும் நிரம்பியுள்ள காப்பியம் என்பதை அதனை பயின்றால் மட்டுமே உணர முடியும் இயற்கை வருணனை கற்பனை அழகு அழகிய சொல்லாட்சி பண்பாடு நாகரிகம் போன்றவற்றைப் பெரிய புராணத்தைப் பயில்வார் அறந்து மகிழலாம். சிவனுக்குள்ள பல நாமங்களைப் புராணம் குறிப்பிடுகிறது. சித்தார்த்தக் கருத்தை ஆங்காங்கே விளக்கி நிற்கிறது. இப்படிப் பல.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் மூவர் சைவ சமய ஆச்சாரியர் ஆவர். மங்கையர்க்கரசியார் புனிகவதியார். திலகவதியார் மூவரும் பெண்கள். அனைவரையும் இறைவர் ஏற்ற வகையில் சோதனை செய்தே தம் அருளைச் சுரந்துள்ளார். சில சோதனைகள் நம் அறிவுக்குப் பொருந்தாதன போலத் தோன்றக்கூடும். இப்படித்தான் சோதனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கத் துணியவும் கூடும். அதற்கு ஒரே பதில் அடியவரைச் சோதிப்பது அவன் காரியம்! அவன் எப்படியும் சோதிக்கலாம். இப்படிச் சோதித்திருக்கலாமா என்று கேட்பதற்கு நாம் யார்? யார் அறிவார் எங்கள் அண்ணல் பெருமையை? அடிக்கடி அடிக்கடி சுடர்விடும் பொன்போலச் சோதனைகள் நம்மை இறைவனுக்கு மிக அருகிலே கொண்டு செல்லத் துணையாகின்றன என்பதே உண்மை. அறுபத்து மூவருடைய வரலாற்றை ஆழ்ந்து பயின்றால் காணக்கூடியதும் இதுவேயாகும்

சமயத் தோடர்பான சோற்கள்

சங்கரிதி	- குபேரனது ஒன்பது செல்வங்களுள் ஒன்று
சங்கமம்	- சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
சங்கரன்	- நன்மை செய்பவன்
சங்கற்பம்	- தீர்மானித்தல்
சங்காரம்	- அழிப்பு
சச்சிதானந்தம்	- உண்மை. அறிவு, ஆனந்தமயமாகிய கடவுள்
சஞ்சயனம்	- இரண்டாம் நாள் ஈமச்சடங்கு
சஞ்சிதம்	- அநுபவித்தது போக எஞ்சியுள்ள கன்மம்
சடகோபம்	- திருமால் கோயில்களில் தரிசிப்பவர் முடி மீது வைக்கப்படும் கிரீடம்
சடகோபன்	- நம்மாழ்வார்
சடங்கம்	- வேகத்துக்குரிய ஆறுவகை உறப்பு
சடங்கு	- வைதீகக் கிரியை
சடம்	- அறிவற்ற பொருள்
சத்சத்து	- அறிதலும் அறியாமையும் உடைய ஆன்மா
சதுமுகன்	- பிரம்மன்
சதுர்யுகம்	- நான்கு யுகங்கள்
சதுர்வேதம்	- நான்கு வேதங்கள்
சத்தன்	- ஆற்றலுடையவன்
சத்தி ரிபாதம்	- பக்குவமுடைய ஆன்மாக்களிடம் திருவருள் பொருந்துதல்
சத்திய லோகம்	- பிரமன் வசிக்஑ும் உலகம்
சத்துவருணம்	- நற்காரியங்களில் மனத்தைச் செலுத்தும் குணம்
சத்துவம்	- நன்மையை நோக்கும் நன்மை
சத்தியாவந்தனம்	- காலை உச்சி மாலை வேளைகளில் மந்திரங்களால் செய்யும் வழிபாடு
சப்பரம்	- ஒரு வகைச் சிறு தேர்
சமணம்	- சைன மதம்

சைவ சித்தாந்த சாத்திரம் திருவருட் பயன் விளக்கம் ❀ தொகுப்பு : சரவணபவன்

திருச்சிற்றம் பலம்

46. எமக்கென் எவனுக்கு எவை தெரியும்
அவ்வ நமக்கவளை வேண்டத் தவிர்

யாதோர் அறிவையும் அகனைப் பெற்றுடையவர்களால்
பெறுவதே உயிரினுடைய இயல்பு. அப்படியிருக்க
பேரறிவாகிய மெய்யுணர்வு ஆசானை இன்றியே பெறப்
படும் என்பது அறியாமையாகும்.

Cease thinking, oh What use is He to me? Who
Can learn anything as the Shastras themselves
require the Divine Guru for their elucidation.

47. விடம்நகுலம் மேவினும்மெய்ப் பாவ
கனின் மீளும் கடனில் இருள் போவது
வன் கண்

பாம்பு திண்டியவனுடைய உடலிலுள்ள நஞ்சு இறங்கக்
கீரி அந்த உடலின் மேல் விழுந்து புரண்டால் பயனில்லை.
மந்திரத்தால் தன்னைக் கீரியாகப்பாவிக்கக்கடிய உண்மை
மாந்திரிகனூல்தான் விஷம் இறங்கும். அதுபோல ஆணவ
பல இருள் நீங்க உன் நீற்தும் சிவனால் அன்றிச் சிவமே
ஆகநீற்தும் குருவின் திருவருள் நோக்கால்தான் இயலும்.

The magician, who chants mongoose mantra not
the mongoose itself, will remove the effects of
snake-bite. Accordingly, the look of the Divine
Guru dispels spiritual darkness.

நீங்கள் படிக்க வேண்டிய இந்துசமயம் பற்றிய நூல்கள்

1.	இந்து சமய விளக்கம் I	\$2.00
2.	இந்து சமய விளக்கம் II	\$3.00
3.	இந்து சமய விளக்கம் III	\$3.50
4.	இந்து சமயத் தத்துவ விளக்க அகராதி	\$2.50
5.	இந்து சமயப் போதனை வழிகாட்டி	\$1.80
6.	விரதங்களும் - விழாக்களும்	\$1.50
7.	பத்துமலை - கவிதை	\$0.50
8.	சமய வாழ்வு வாழ வேண்டும்	\$0.50
9.	திருக்குறளில் கடவுள்	\$1.00
10.	திருமுறைப்பாடல்கள் - 51	\$2.00
11.	தியானயோகம்	\$1.50

விவரங்களுக்கு

THIRUMAGAL PUBLICATIONS

S-69, Jalan Dato Haji Dua,
Taman Tan Yew Lai, Puchong, Post Petaling.

Penerbit: S.V. Krishnan

Pengarang: Saravanabavan

Percetakan: Thirumagal, S-69, Taman Tan Yew Lai.

Jalan Puchong, Kuala Lumpur.